

Odůvodnění provádění arboristických zásahů v zámeckém parku v Dolních Počernicích

Když se podíváme na letecký snímek zámeckého parku a porovnáte dnešní stav s historickými plány, je to obrovský rozdíl.

V přírodně-krajinářském „anglickém“ parku v 19. století zde byly na rozlehlých travnatých plochách pouze roztroušené solitérní stromy nebo jejich skupiny. Jsou to právě ty stromy, na které jste v památkově chráněném parku právem pyšní.

Duby vyhlášené jako památné stromy jsou krásné právě proto, že mohly kdysi pomalu a volně růst.

Většina dnešních vzrostlých stromů v parku je ale náletového původu a tvoří zapojené porosty.

Ani při postupném a odborném uvolňování z nich solitérní nádherně vyvinuté stromy už nenarostou. Koruny mají díky zápoji nasazené nepřírozně vysoko a jsou pak mnohdy staticky nestabilní. V hustých porostech jsou pak stromy snadno ohrožené různými nemocemi – houbami, virózami.

Což je bohužel problém při obnově historických parků a zahrad všeobecně - po desetiletích neodborné (nebo žádné) údržby se v současné době samozřejmě nikomu nechce navrhnout ke kácení 60 až 80let staré náletové stromy, pokud jsou z dendrologického hlediska v dobrém zdravotním stavu. A těch stromů, které v dobrém zdravotním stavu nejsou nebo konkurují kvalitnějším jedincům, a je tedy nutné je odstranit, je sice relativně velký počet, ale po jejich vykácení se to v celkovém vzhledu parků téměř nepozná. Ponechaným stromům se ale zlepšují jejich životní podmínky.

Nyní revitalizovaná snížená část zámeckého parku – část pod hrází, je v popisu Přírodní památky Počernický rybník uvedena jako suchý poldr.

Celý snížený prostor se svými vodotečemi by se měl i z tohoto důvodu postupně uvolňovat do své původní přirozené podoby, kde budou na rozlehlých travnatých loukách jen solitérní stromy nebo jejich malé skupiny. Ideální dřevinou jsou zde duby, které ke svému staletému vývoji potřebují kolem sebe ale dostatek volného prostoru.

To je samozřejmě výhledový vývoj na mnoho následujících desítek let.

Podle plánu péče a v souladu s ochranou historických zahrad a parků se měly v první řadě postupně odstraňovat (a nevysazovat jejich nové exempláře) akáty, v dalším pořadí je nutné odstraňovat malé náletové stromky – jasany, omezovat je potřeba i javor mlč.

Všechny tři druhy se rychle vysemeňují, a především javory pak tvoří náletové porosty, které je nutné průběžně pečlivě odstraňovat.“

Mladé náletové stromky zbytečně konkurují kvalitnějším vzrostlým stromům (např. právě dubům) a pokud jsou vrostlé v patě kamenné ohradní zdi, po několika desetiletích začnou historické zdivo poškozovat. Proto by měl v budoucnu mimo jiné také zůstat z obou stran ohradní zdi pás o š.3m, kde by se nemělo nic vysazovat (ani stavět), a náletové dřeviny zde průběžně včas odstraňovat.

Ve stanoviskách (a vydaných rozhodnutích) orgánů památkové péče je zdůrazňováno, že se mají zapojené porosty v zámeckém parku postupně uvolňovat a odstraněné dřeviny nenahrazovat výsadbami nových dřevin (pokud to není z kompozičního hlediska odůvodněné).

Tento požadavek je v projektových dokumentacích respektován.